

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 1 de març de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 71. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Moltes gràcies als mitjans gràfics.

Senyories, anem a continuar el nostre treball, la sessió de ple número 71 de la present legislatura.

Es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Senyories, anem a continuar el nostre treball amb el punt número 9 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general...

¿No se sent el micro? *(Veus)* El sistema de megafonia pareix que no funciona. *(Veus)* ¿Sí? ¿Ara, tampoc? ¿Tampoc se sent? En tot cas, la pregunta sí que s'escoltaria, ¿no? *(Algú diu: «Sí, la pregunta s'escoltaria igual.»)*

Però, una pregunta: ¿s'escolta bé? En l'hemicicle, ¿s'escolta? El que no funciona és el micro, ¿no? *(Veus)*

Però mentres se mira el sistema de megafonia se pot fer la pregunta de control des del faristol. *(Veus)* De totes maneres, estan..., estan mirant el sistema de megafonia. *(Veus)* És que no funciona...

Sí, senyories, estan mirant el sistema de pantalla. Però, en tot cas, la sessió de control es pot fer. Si la repregunta es pot..., es podria formular des d'ací, des del faristol i, mentrestant, se supervisa... *(Veus)* El micro sí que funciona. Sí, el que sembla que no funciona són alguns tipus de pantalles.

Però anem a començar la sessió de control, i en tot cas... A vore, senyor conseller, li vaig a donar..., a vore si funciona el micro. *(Veus)* No. N'hi han alguns que sí. *(Algú diu: «Aquí sí que va. Aquí va perfecto.»; veus)* Estem tranquils perquè el micro del senyor Castelló funciona i el podem escoltar perfectament. *(Veus)*

Els micros funcionen. Per tant, anem a iniciar...

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 95.052, 95.055, 95.054 i 95.053)

El senyor president:

Senyories, anem a encetar el nostre treball en les preguntes de control al president del Consell. Té la paraula la síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig, que formularà la pregunta de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Doy por reproducida la pregunta.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyora Bonig.

En relació a la literalitat de la seua pregunta, done per reproduïda la resposta que li vaig fer en la passada sessió de control de 22 de febrer i en l'anterior, de 25 de gener. Mateixa pregunta, mateixa resposta.

Mire, senyora Bonig, vosté viu en una comunitat paral·lela. Vosté veu una cosa, perquè no puc entendre que no veja la realitat. Però la realitat la contradiu permanentment.

De fet, ahir mateix, el BBVA ens donava bones notícies, i en les seues previsions digueren que, malgrat els riscos, a pesar de les dificultats, l'escenari de la Comunitat Valenciana és extraordinàriament optimista: creixerà el 2,4% i crearà 100.000 llocs de treball fins a 2019. És a dir, quan arribarem al Consell, la taxa d'atur era de 23%; en el 2019, serà del 13,3%.

Existix la realitat. I també, al paréixer, existix el «mundo Bonig», el «mundo Bonig». ¿Quan aterrarà a la realitat, senyora Bonig? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuarà formulant la pregunta la síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, president.

Mire, señor presidente, yo vivo en la España constitucional, esa que usted se quiere cargar. *(Aplaudiments)*

Y le voy a decir en qué Comunidad Valenciana vive usted. No lo he dicho yo, lo dicen sus compañeros catalanes: «Los valencianos... –Salvadó– los valencianos juegan en tercera división y nosotros, los catalanes, en primera.»

Espero una rectificación pública y oficial de usted. Sí, sí, después de reunirse con el señor Soler y con la señora Clara Ferrando, dice el exsecretario de Hacienda de la Generalitat catalana: «Están copiando los valencianos nuestros impuestos. Y no hace falta que hagan gran cosa. Ni siquiera hace falta traducirlos. Los valencianos juegan en tercera división.» ¡Qué vergüenza, presidente! (*Aplaudiments*) Siempre han preferido ustedes ser valencianos, como dicen sus compañeros de tercera división, ¿eh?, que valencianos de primera.

Pero, mire, presidente, vamos a ver si usted me contesta en esta sesión de control, porque la semana pasada solo dedicó dos segundos a la ejecución presupuestaria y dijo que las cifras iban mejorando.

Yo le vuelvo a hacer esta pregunta, porque me gustaría saber si vamos a perder este año también 2.555 millones de presupuesto.

Mire, le voy a hablar de educación. ¿Sabe usted el año pasado cuánto se dejó sin ejecutar o sin pagar? 747 millones: 120 millones en infraestructuras educativas, 369 millones de euros que no le ha pagado a las universidades públicas valencianas, 121 millones en la enseñanza primaria y 64 en la secundaria.

Igual tiene que..., ahora usted entiende, presidente, cómo la principal preocupación o una de las preocupaciones de los valencianos es la educación. En el 2015 afectaba..., preocupaba el 15% y en dos años, con su gobierno, con usted, afecta al 19%

Presidente, ¿qué ha podido pasar para que solo en dos años haya aumentado un 30% –estos cuatro puntos son un 30%– la preocupación de los valencianos en educación? Si usted no lo sabe, yo se lo diré. Mire, el 73,3% de los valencianos, alicantinos y castellanenses considera que su política educativa –de la que usted es el responsable– es regular, mala o muy mala, y solo un 1,9% de valencianos considera que usted está resolviendo (*aplaudiments*) los problemas de los valencianos: desempleo, listas de espera de sanidad –vaya lío, señora Montón y señor Puig– y educación; no reformas constitucionales.

Pero, mire, es que además usted se ha vuelto un insumiso judicial. Yo creo..., ¿qué piensa usted hacer... –ahora se lo explico– qué piensa usted hacer tras el último varapalo judicial? ¿Ha leído usted la sentencia del TSJ de 22 de febrero de este año? No lo dice el Partido Popular, que saquen copia, esto es público, ¿eh?, y que saquen imágenes. Mire, léase el fundamento de derecho segundo, y dice: «El decreto impugnado mantiene los mismos efectos que el día que se dictó, a pesar de que existen cuatro autos de esta sala ordenando la suspensión cautelar con efecto inmediato.» Y usted no lo ha suspendido. (*Aplaudiments*)

Y sigue el tribunal superior de justicia –los jueces, presidente; no el PP–, dice: para salvar este escollo, la Generalitat valenciana –a pesar de que existían cuatro autos determinando que se suspendiese el decreto– dictó el Decreto ley 3/2017, de 1 de septiembre –ese que hay una

comisión bilateral por una posible inconstitucionalidad–, porque este decreto asume los proyectos lingüísticos del centro resultante de la aplicación del decreto que esta sala anuló.

Mire, señor presidente, no puede continuar ni un minuto más con esa política educativa o el PP actuará en consecuencia. Lo que está usted haciendo es una desobediencia. Y la desobediencia es un delito grave, señor presidente. (*Aplaudiments*) Los tribunales...

Pero, claro, ya se lo dijo su *conseller* Marzà: sin desobediencia no hay independencia. Ya lo entendemos. (*Aplaudiments*) Igual que Cataluña, de los que dicen que ustedes son de tercera división. ¡*Vergonya, president!* ¡*Vergonya!*

Pero, mire, presidente, ya acabo con una propuesta, como siempre acabo. Mire, el PP quiere, y demanda la sociedad civil valenciana..., queremos libertad. Como usted no la da, se la dará el Partido Popular.

Y, ¿qué piensa hacer el Partido Popular cuando gobierne en el 2019? Pues, mire, volveremos a respetar la libertad de los padres a elegir el centro que quieran, a instaurar el decreto de distrito único. (*Aplaudiments*)

En segundo lugar, las dos líneas, castellano y valenciano, y libertad absoluta de las familias a la hora de elegir la libertad..., la lengua vehicular de sus hijos; retomaremos las evaluaciones en el sistema público educativo valenciano, crearemos un plan de fomento del valenciano en las zonas castellanoparlantes.

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

El valenciano nunca es un instrumento de enfrentamiento, como usted ha hecho, en esta comunidad. (*Aplaudiments*)

Y, por último,...

El señor presidente:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...uno de cada cinco centros públicos tendrá el 80% de clases en inglés, para que los hijos de los trabajadores tengan las mismas oportunidades que sus hijos, que van al liceo francés, a escuelas bilingües y al colegio alemán. (*Aplaudiments*)

Libertad, calidad educativa, equidad...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...e igualdad de oportunidades para todos, de salida; nunca, de llegada.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

¡Quin sofoco, mare de Déu!

Mire, li vaig a dir una cosa. Senyora Bonig, senyora Bonig, quina llàstima, quina llàstima que han perdut vint anys per fer qualsevol d'eixes coses que ha dit. ¡Vint anys han perdut! *(Aplaudiments)*

¡Compte! Perquè resulta que la *photo finish* de l'educació en la Comunitat Valenciana quan vostés la deixen és que tenim una de les taxes més elevades de fracàs escolar. És que ací..., és que ací només hi ha el 6% de xiquets i xiquetes que tenen una certa compressió de l'anglès, el 36% del valencià i, això sí, el 90% llarg del castellà, que està molt bé.

Mire, jo li ho dic amb tota claredat: vostés probablement se senten valencians de tercera o de quinta, ¡perquè mai han fet res per defensar els interessos dels valencians! *(Aplaudiments)* ¡Clar que sí!

Però nosaltres no hem d'estar..., no tenim cap complex d'inferioritat respecte a ningú. I si eixe senyor diu això és perquè evidentment té algun problema. Ell té algun problema. I vostés, més per donar-li ressò. *(Aplaudiments)* Sí.

Mire, la veritat és que jo ni m'havia enterat. Però vostés, donant-li ressò... No, no m'havia enterat... *(remors)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

...no m'havia enterat. Però vostés...

El senyor president:

Un segon, president. Un segon, president. Un segon...

El senyor president del Consell:

Mire, he estat tota l'estona callat, senyor president. ¡Però és que no paren!

El senyor president:

Un segon. Per això demane...

¿Se pot continuar? ¿Podem continuar la sessió de control? *(Algú diu: «Sí.»)* Doncs si podem continuar, demane silenci... *(veus)* silenci, com demane per a tots els oradors.

Disculpe. Continue, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Respecte a la primera advocació que ha fet només pujar a la trona que aquells que hem defensat des del minut zero la Constitució volem enderrocar-la. ¡Però, senyora Bonig, si qui no va votar la Constitució va ser el Partit Popular! *(Aplaudiments)* ¿Què m'està dient? Ara volen..., volen incorporar-se. Si són vostés els que han vingut a l'acord constitucional.

Mire, nosaltres, els que estímem la Constitució, el que volem és que s'actualitze, que se reforme.

I li vaig a dir més: clar que els valencians no som de tercera. ¿Sap per què? Perquè nosaltres, com a govern, hem adoptat una posició. I sap quina és la posició fonamental? Primer, que volem que se reforme la Constitució. I segona, que les comunitats autònomes, que gràcies a la Constitució són subjectes actius de la política espanyola, que participen i que diguen la seua veu en eixa reforma. Eixa és la posició. I al marge, evidentment, el nostre govern té opinió, i té una opinió que ha fet palesa.

I jo li agraiïc al conseller Alcaraz l'esforç que ha fet de coordinació, perquè ha estat un bon document, un document que evidentment no tanca res, perquè òbviament la Constitució s'ha de fer des de l'acord. Ara bé, este govern sí que vol que es canvie la Constitució, vol que es canvie i que s'actualitze, que s'avance en drets i també en tot el que significa el nou estat de les autonomies, que ha de ser, evidentment, un estat d'autonomies en què realment existisca més cooperació, existisca més possibilitat d'igualtat entre tots els ciutadans i les ciutadanes.

Per tant, senyora Bonig, eixa és la posició. No és trencar, és tot el contrari. És actualitzar per millorar la Constitució.

I després feia referència a una sentència del TSJ, clar, efectivament. Nosaltres hem complert amb la legalitat des del minut

zero. De fet, eixe decret està derogat. Per tant, a mi el que m'agradaria és que algú m'explicara com és possible que s'estiga fent una batalla judicial i política contra un decret que ja no existix. Com és possible? Algú ho haurà d'explicar, algú ho haurà d'explicar. *(Aplaudiments)* Jurídicament, en el camp jurídic i en el camp polític per què s'està atacant allò que ja no existix.

En definitiva, nosaltres el que estem fent és millorant la vida de les persones, millorant les oportunitats, la igualtat d'oportunitats entre les persones, i això és el que farà i continuarà fent este govern, des de la lleialtat a les lleis i des de la lleialtat sempre permanent als valencians i les valencianes.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Un segon, senyoria. És que creiem que no funcionen els micros del consellers, no funcionen. I, per tant, anem a donar entrada perquè se reinicie el sistema. Crec que hem de mirar... *(Pausa)*

Em sembla que ja... Suposem que açò donarà per algun vaivé en algun mitjà de comunicació. Que conste que no és per l'energia que desenvolupa la senyora Isabel Bonig, *(rialles)* sinó que el sistema de control està en esta zona. *(Veus)* Cadascú que faça la lectura que estime oportuna.

Bé, disculpen. I agrair als serveis tècnics. *(Pausa)*

Senyor Bellver, a vore. Sí. Bé, agrair... Sí, anem a continuar, disculpen la interrupció, anem a continuar amb la pregunta que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Mire, presidente, como ha dicho que no se entera, se lo voy a volver a explicar. Usted es el máximo responsable de una política lingüística que le ha retratado, porque no ha dudado en mentir constantemente para ofrecerle a todo el mundo sus aspiraciones catalanistas, y eso tiene un nombre, y es cobardía.

Usted ha decepcionado a los suyos, porque ha pisoteado sus principios, su proyecto e incluso su propia historia. Pero también ha decepcionado a los valencianos. La sociedad le ha gritado que *no volem un ninot de president*, el profesorado le ha acusado de darle la espalda, los alumnos de quitarles oportunidades, las familias de arrebatarles libertad y el TSJ le ha pedido por cuarta vez, que se enterará de todo si se lee el auto, que ni siquiera se ha dignado a hacerlo, que acate sus decisiones y que deje de engañar a la gente.

Desde el PP no vamos a consentirle que se salte la ley y que convierta a la Comunidad Valenciana, a nuestra tierra, en una segunda Cataluña. No se lo vamos a consentir. Y por eso le pregunto: ¿el proyecto educativo del PSOE va a seguir consistiendo en darle carnaza a los catalanistas, aunque el

resultado sea condenar a nuestros jóvenes a una formación mediocre y separatista? Y espero que me conteste usted, señor Puig, y que no sea de nuevo Compromís el portavoz de los socialistas valencianos. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà al conseller d'educació, investigació i cultura.

Senyor Marzà, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Només dir-li que el govern del botànic té un projecte educatiu que és claríssim i que es diferencia totalment amb el que vostés han fet, entre d'altres qüestions, no només en l'execució pressupostària, *(inintel·ligible)* ... en polítiques també de les persones que estava anomenant.

Sap que n'hi han 377.000 persones que tenen un banc de llibres, que no existia quan vostés governaven? Prioritats del govern del botànic, prioritats del govern del botànic. *(Aplaudiments)* Sap que n'hi han 4.508 treballadors i treballadores més en l'educació? Vostés els tiraven al carrer. Nosaltres, el govern del botànic els contractem. Una xicoteta diferència entre vostés i nosaltres.

Sap que n'hi ha també, el govern del botànic i la política educativa del govern del botànic?, que tots tinguen les mateixes oportunitats. I precisament per això n'hi han més de vint mil xiquets més amb beca menjador, que amb vostés no hagueren pogut ni anar a menjar a l'escola, i ara n'hi han 20.000 xiquets més amb beca menjador. *(Aplaudiments)*

I mire, acabe. Igualtats d'oportunitats que està generant este govern i que no generaven vostés. Per exemple, duplicant les beques universitàries i baixant un 15% les taxes universitàries. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Sí. Escoltarem amb silenci la diputada María José Ferrer. Senyories, escoltarem amb el respecte que es mereix l'oradora, la diputada María José Ferrer.

Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Ferrer San Segundo:

Señor *president*.

Como ha dicho mi síndica, su Consell va de varapalo en varapalo judicial. Desde el Grupo Popular presentamos alegaciones al proyecto de oficina lingüística que ustedes diseñaron. Pero hemos descubierto que desde su propia subsecretaría en Presidencia se advirtió que el decreto vulnera el principio de legalidad imponiendo a los ciudadanos obligaciones que afectan a sus derechos y libertades en las relaciones privadas. No hicieron caso, como tampoco al *consell jurídic* que dijo lo mismo.

Y una de dos, o no se entera usted de lo que pasa en su Consell, lo cual es preocupante, o es que no sabe o no quiere plantarse ante Compromís, ni siquiera ante advertencias claras de ilegalidad, como declarar que una persona ha vulnerado derechos sin dejarla intervenir en el expediente, ni recurrir, y anotándolo además en un registro de malos valencianos. Que, por cierto, ni han inscrito en protección de datos.

Así que, ¿va a derogar este decreto de inmersión mordaza haciendo caso al informe de Presidencia que declara ilegal esta policía lingüística?

Señor *president*, ¿cómo quiere que respetemos su autoridad si no se hace respetar usted en su Consell?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'educació.

Un segon, l'escoltarem amb el mateix respecte que hem escoltat la diputada María José Ferrer.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora diputada, els únics que cercenen drets i que intenten emmordassar la ciutadania són els creadors del decret de la llei mordassa, que l'únic que volen és limitar drets, limitar llibertats (*aplaudiments*) i carregar-se tots els drets absolutament de la ciutadania.

Mire, l'únic que fem és desenvolupar la llei d'ús i ensenyament, garantint els drets lingüístics del conjunt de la ciutadania, sense cap tipus de puniment, sense cap tipus de persecució. Al contrari, el que diu eixa oficina de drets lingüístics és que mediarrem, que acompanyarem, que informarem. De cap manera (*veus*) i en cap cas, vosté s'haurà llegit el decret...

El senyor president:

Un segon.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Hem acceptat també algunes de les seues esmenes. Per tant, dubte que pugua parlar de sectarisme. I no només això, sinó que el que fem és ampliar els drets. Són drets també de la ciutadania els drets lingüístics, com són els drets a la llibertat d'expressió que vostés volen carregar-se dia rere dia i els únics que volen carregar-se els drets. (*Veus*)

Nosaltres volem més drets, més llibertats, també més drets lingüístics, perquè són drets que ajuden al benestar de la ciutadania.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marzá.

Senyories, continuarem ara en la sessió de control amb la pregunta que formula, en nom del Grup Compromís, el síndic Fran Ferri.

Senyories, per favor.

Senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

President Puig.

Des de Compromís, amb esta pregunta volem saber com valora el Consell la investigació judicial per corrupció en l'organització de la visita del papa en l'any 2006. I clar, per a parlar d'açò abans ens hem de posar en context.

Any 2006, any preelectoral, un any en el qual el partit en el govern només tenia una cosa en el cap, perpetuar-se en el poder i seguir en eixe cercle viciós pel qual s'exercia el poder amb l'única finalitat de poder continuar exercint-lo.

Això és important perquè la visita del papa no es va viure des del govern valencià com un acte religiós, no es va viure com un moment espiritual. Es va viure i sobretot es va organitzar com un gran esdeveniment, un de nou episodis de megalomania.

El que importava no és que vinguera el papa ni el missatge que portava el papa; el que importava realment és que tot fóra el més gran del món. Era una autèntica obsessió per la grandària, és digne d'estudi l'obsessió que tenien alguns per les coses grans. La missa més multitudinària del món, l'altar més gran del món, la tira d'urinaris més llarga del món. (*Aplaudiments*)

Però bé, açò des del punt de vista catòlic podíem dir que respon a un pecat capital, al pitjor pecat de tots, al pecat de la vanitat. El papa Gregori en l'any 590 ja va dir que la vanitat